

I. UVOD

Svi oblici nasilja, zlostavljanja, zloupotreba ili zanemarivanja dece, kojima se ugrožavaju ili narušavaju fizički, psihički i moralni integritet ličnosti deteta, predstavljaju povredu jednog od osnovnih prava deteta sadržanih u Konvenciji Ujedinjenih nacija o pravima deteta (u daljem tekstu: Konvencija), a to je pravo na život, opstanak i razvoj. Donošenjem Zakona o ratifikaciji Konvencije Ujedinjenih nacija o pravima deteta ("Službeni list SFRJ" – dodatak: Međunarodni ugovori, broj 15/90 i "Službeni list SRJ" – dodatak: Međunarodni ugovori, br. 4/96 i 2/97) država se obavezala da preduzme mere za sprečavanje i da obezbedi zaštitu deteta od svih oblika nasilja u porodici, institucijama i široj društvenoj sredini. Odredbe Konvencije odnose se na zaštitu deteta od: ••••• fizičkog i mentalnog nasilja, zloupotrebe i zanemarivanja (član 19); svih oblika seksualnog iskorišćavanja i seksualnog zlostavljanja otmice i trgovine decom (član 35); svih drugih oblika iskorišćavanja (eksploatacije) štetnih po bilo koji vid detetove dobrobiti (član 36); nehumanih i ponižavajućih postupaka i kažnjavanja (član 37). Takođe, odredbom člana 39. Konvencije određena je obaveza države da obezbedi mere podrške za fizički i psihički oporavak deteta – žrtve nasilja i njegovu socijalnu reintegraciju. Da bi se prava deteta na zaštitu od zlostavljanja i zanemarivanja ostvarila, neophodno je uspostavljanje sistema koji će delovati preventivno u smislu sprečavanja zlostavljanja i zanemarivanja dece i, istovremeno, omogućiti da se u situacijama zlostavljanja i zanemarivanja pokrene brz i koordinisan postupak koji prekida zlostavljanje, štiti dete od daljeg zlostavljanja i zanemarivanja i obezbeđuje odgovarajuću intervenciju za oporavak i dalji bezbedan razvoj deteta. S obzirom na to, da je sprečavanje zlostavljanja i zanemarivanja i zaštita deteta složen proces, neophodno je uspostavljanje dobre saradnje između stručnjaka iz svih oblasti koji rade sa decom (zdravstvo, obrazovanje, socijalna zaštita, policija, pravosuđe i dr.). Da bi međusektorski pristup u zaštiti dece dobro funkcionisao neophodno je da: • svi učesnici imaju jasnu predstavu o zajedničkom cilju u procesu zaštite deteta; (član 34);

-3Opšti protokol treba da doprinese i razvoju i širenju mreže multidisciplinarnih timova za zaštitu dece u lokalnoj zajednici, te primeni objedinjenog modela ovih timova na opštinskom nivou širom Republike Srbije. Ovakvim pristupom se želi istaći da je zaštita deteta jedinstven proces, iako u njemu učestvuju različiti sistemi, od kojih svaki ima svoje posebnosti, koje treba poznavati i poštovati.

-4-

II. OSNOVNI PRINCIPI I CILJEVI OPŠTEG PROTOKOLA I POSEBNI PROTOKOLI

1. Osnovni principi Opšteg protokola

U Opšti protokol ugrađeni su osnovni principi iz kojih proističu svi članovi Konvencije, a koji su ugrađeni i u Nacionalni plan akcije za decu. To su: 1. Pravo deteta na život, opstanak i razvoj; 2. Nediskriminacija; 3. Najbolji interes deteta; 4. Participacija deteta. Opšti protokol se odnosi na svu decu, bez diskriminacije, odnosno bez obzira na porodični status, etničko poreklo i bilo koje druge socijalne ili individualne karakteristike deteta (rasu, boju, pol, jezik, veroispovest, nacionalnost, mentalne, fizičke ili druge specifičnosti deteta) i njegove porodice. Opšti protokol se odnosi na svu decu čija je dobrobit ugrožena, odnosno decu u neposrednoj ili životnoj opasnosti, decu koja su (dokazano ili pod sumnjom) žrtve zlostavljanja i zanemarivanja i decu za koju se smatra da su pod rizikom od zlostavljanja i zanemarivanja. Opšti protokol se odnosi na decu u svim situacijama: •• u porodici (biološkoj, hraniteljskoj, usvojiteljskoj); van porodice, odnosno u ustanovama gde deca borave privremeno ili trajno (škole, predškolske ustanove, letovališta, dnevni boravci, domovi za decu, odnosno druge ustanove socijalne zaštite i dr.). Prevažnost najboljeg interesa deteta podrazumeva da najbolji interes deteta ima prednost nad interesom roditelja, odnosno staratelja, ustanove ili zajednice, u situacijama kada se ovi interesi razlikuju od interesa deteta. Participacija deteta obezbeđuje se tako što deca treba da budu pitana, da dobiju adekvatne informacije i mogućnost da izraze svoje želje, stavove i mišljenje o svim pitanjima koja ih se tiču i u svim fazama procesa zaštite i to na način koji odgovara njihovom uzrastu i razumevanju situacije.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com